Chúa Jêsus Là Ai?

Topekas, Kansas, USA.
Sáng Chúa nhật, ngày 20/06/1964

1 Đúng là đặc tính của tôi, trong chừng mực mà chúng ta có, một niềm vui ẩm thực thường lệ với bữa điểm tâm của chúng ta; Thường thường thì một miếng bánh bao nguội và một ít nước hoa quả. Tôi đã ở Phoenix ngày nọ, và họ đưa cho tôi một cái bánh ngọt mà không... Dưới miền Nam chúng ta gọi là "bánh rán," và họ không cụng ly ('lasses*) với nhau, vì thế tôi - tôi phải bỏ thêm đường vào ly của mình. Họ chỉ... Còn bây giờ, ở đây, chúng ta có một thì giờ thật tuyệt vời! Mà không chỉ thế thôi trong xác thịt, chúng ta còn là một trong thuộc linh.

2 Rất vui được ở đây nghe lời làm chứng của anh em trẻ tuổi nầy. Sáng hôm nọ tôi được gọi đến bên giường anh; Người ta nói với tôi điều gì đó đã xảy ra. Tôi nghĩ anh là một trong những người đầu tiên cố gắng tài trợ buổi nhóm nầy. Chắc chắn chính Sa-tan đã cố làm điều đó với người của Đức Chúa Trời. Nhưng anh chị em thấy Đức Chúa Trời làm như thế nào, Ngài khiến xây trở lại thành một lời làm chứng nổi bật, tỏ cho thấy quyền năng của Ngài. Ngài sẽ làm mọi việc phù hợp với nhau vì sự ích lợi cho những ai yêu mến Ngài. Thật biết ơn được nghe lời làm chứng của anh, thưa anh.

3 Thật là một đặc ân dành cho tôi được ở trong thành phố nầy với anh chị em. Nó là, ồ, thật sự không thể diễn tả tôi cảm thấy tuyệt diệu như thế nào. Bây giờ, chúng ta không có những đám đông không có chỗ chứa, và mọi thứ khác, như thỉnh thoảng chúng ta có; Nhưng dường như Đức Chúa Trời đang chuẩn bị làm điều gì đó, hay đang giải quyết điều gì đó, thật sự đang kiếm người nào đó cho điều gì đấy, làm cho dân sự trở lại trong đường lối mà họ nên ở, và gặp gỡ quí vị Mục sư tốt đẹp nầy, đại loại như vậy.

Vậy thì, đặc ân của tôi được đến đây sáng nay để giảng cho Những Thương Gia Tin lành Trọn Vẹn. Tôi hiểu rằng Hội (chapter) đó vẫn còn trong trứng nước. Nó rất nhỏ, và như anh em ở đây đã nói rằng họ là những người có nhu cầu.

Ồ, như nhiều tổ chức tốt đẹp lớn như tôi đã trình bày khắp thế giới, về tất cả Tin Lành Trọn Vẹn, Nhiều người trong số tín hữu Báp-tít và những giáo phái khác, ồ, tôi vẫn thuộc về một nhóm, và đó là Những Thương Gia, bởi vì nó không đại diện bất cứ giáo phái nào đó. Bản thân nó, là Liên Giáo phái Tin Lành (inter-evangelical). Nó thật sự đơn giản không đại diện cho điều gì ngoài Phúc âm Trọn vẹn, và vì thế chúng ta vui mừng vì điều đó.

Tôi nghĩ rằng, anh chị em ở thành phố đây, đó là... Thật ra, nếu anh chị em tin tôi nói điều gì đó là sự thật, đây là thì giờ mà Tin Lành Trọn Vẹn có thể đến với nhau trong sự thông công. Anh chị em sẽ học biết nhiều điều với nhau, trong một thời gian như vậy vào sáng Chúa nhật.

4 Chủ tịch của... Chủ tịch quốc tế, Anh Shakarian, tôi đã quen biết với Anh cách đây nhiều năm. Nhiều anh em biết điều đó, về những điện tín nằm trên bàn giấy, rất cao; qua đó tôi tìm thấy một người phụ nữ tên Shakarian, sắp chết vì bịnh ung thư. Và bằng cách nào đó Chúa đã dẫn dắt tôi đến, đó là nơi tôi đã quen với gia đình Shakarian, vì chị ấy được chữa lành. Đó là nơi Bác sĩ Theodore Palouveas được báp-têm ở ngoài đó, khi ông là Bác sĩ của gia đình họ, một Bác sĩ người Hi-lạp.

Anh ấy nói, "Chính ý kiến ấy, anh xây dựng dân sự dưới một quan điểm sai lầm.

Trước tiên, khi tôi đi vào nhà, anh ấy nói, "Vậy khi nào Anh đi vào, hãy thật kỉnh kiền, im lặng, bởi vì người đàn bà đó sắp chết. Chị ấy đã lên ở đây, và cả hai ngực đã bị cắt, và sưng phồng lên." Anh ấy nói, "Chị ấy phải chết. Anh không có thể làm được gì với điều đó." Và tôi chỉ lắng nghe bài diễn thuyết của anh ấy một lát. Anh ấy nói, "Vậy hãy thật im lặng. Đừng cầu nguyện lớn tiếng hay điều gì. Chỉ cầu nguyện ngắn rồi trở ra."

Tôi đáp, "Vâng, thưa ông."

5 Vậy tôi tiếp tục. Tôi biết tôi sẽ không nghe điều đó, anh chị em biết đấy. Và tôi đã nói...Tôi cứ đi lên gác. Ở đó tôi nghĩ mình đã lấy... Tôi lấy nó trở lại. Tôi đi lên gác. Florence, một thiếu nữ trẻ đẹp, cùng với Rose và tất cả những người đó, hết thảy họ đang cầu nguyện; còn người mẹ đang nằm đó bất động, không có ý thức trong 2 ngày, và người đã sưng húp lên.

Tôi cũng quì gối cầu nguyện. Khi làm thế, có một Thiên sứ của Chúa đến, giáng

xuống bên giường, nói, "Trong 3 ngày bà ấy sẽ tỉnh dậy."

Vì thế tôi quay lại và bắt đầu, còn họ đi theo tôi. Tôi nói, "Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus, bà ấy sẽ tỉnh dậy." Vậy là họ bắt đầu la lên.

Bác sĩ Palouveas đến, định đuổi tôi ra khỏi nhà. Và ông thật...Tôi nói... Ông ấy nói, "Chính ý tưởng đó!" Tôi nói... "Thế đấy, làm cho những người đó có một hi vọng sai lầm! Bà ấy sắp chết rồi!"

6 Tôi đáp, "Theo tất cả những thống kê của các ông là thế. Nhưng theo Lời của Chúa thì không." Anh chị em hiểu không? Tôi nói, "Bà ấy sẽ sống."

Ông ấy nói, "Vô lý! Ông nên rời khỏi đây ngay, ra khỏi nơi đây."

Anh Shakarian bước đến, nói, "Chờ một chút." Anh nói, "Chúng tôi cũng mời ông xuống, vì ông là Bác sĩ của chúng tôi, và chúng tôi biết ơn ông." Anh nói, "Nhưng chúng tôi cũng mời Anh Branham. Ông không cho chúng tôi một hi vọng nào. Còn Anh ấy thì có đấy."

Tôi nói, "Nói cho anh biết những gì tôi sẽ làm. Nếu bà ấy không tỉnh dậy và đi ra ngoài lại, trong 3 ngày, tôi sẽ mang bảng hiệu 'Tiên tri giả,' trên lưng, và chúng ta sẽ đi ngay ở Los Angeles đây, và ông ngồi vào xe hơi của mình đi xuống phố, thổi còi, nói tôi là Tiên tri giả. Còn nếu bà ấy tỉnh dậy, xin để tôi đặt bảng hiệu 'Lang băm,' trên lưng ông, ngồi đi xe của ông và thổi còi, đấy." [Hội chúng cười. - Biên tập] Ông ấy không muốn làm thế. Sau đó, ông đã chịu phép báp-têm trong một hố tưới nước, và đã hầu việc Chúa. Rồi ông được về Nhà Vinh hiển.

7 Vậy tôi đã làm quen với nhà Shakarian. Sau đó, tôi đã góp phần giúp họ gây dựng hội chúng đầu tiên của mình. Khắp nước, khắp thế giới, tôi đã giúp đỡ họ trong các hội chúng. Họ là một nhóm người rất tốt.

Tôi nghĩ anh em bỏ lỡ mất điều gì đó bởi không có sự thông công của mình làm cho vững chắc ở đây, bởi vì đó là sự thông công. "Cớ bỏ qua sự nhóm lại," Kinh thánh dạy chúng ta điều đó, "Chớ bỏ sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau, và hễ anh em thấy ngày ấy hầu gần chừng nào, thì càng phải làm như vậy chừng nấy." Nó sẽ — không chỉ làm thế thôi, nó sẽ làm anh em mạnh mẽ. Và, anh em, sức lực của anh em sẽ làm cho Hội thánh mạnh mẽ. Và đó là tất cả... Những Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn không phải là một tổ chức để bỏ qua một bên, và nói, "Đây là nhóm của chúng tôi." Nó dành cho mọi tín hữu, để đến với nhau. Nó chỉ là một đơn vị của Hội thánh, đấy chính bản thân Hội thánh, những tín hữu thuộc linh. Tôi nghĩ — đó là một việc vĩ đại nếu - nếu anh em làm thế. Nó hầu như nhỏ, có lẽ nó không...

8 Tôi hi vọng điều đó không có vẻ báng bổ. Nhưng người nào đó đã nói với tôi cách đây không lâu tại một buổi nhóm, ông ấy nói, một người nói, "Nầy, ông là một Thầy giảng."

Tôi nói, "Ồ, tôi đoán hầu như đúng thế." Tôi - tôi hầu như sợ những gì tôi nói về các Thầy giảng, trong phạm vi những người Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn.

Anh em biết đấy, cha - cha tôi là một - một kỵ sĩ. Ông ấy đã ngã ngựa. Khi còn bé, tôi nghĩ anh em biết, tôi cũng là một kỵ sĩ. Anh em biết những cậu bé muốn giống cha chúng như thế nào, và tôi định cũng là một kỵ sĩ. Vì thế tôi đã kéo bố tôi ra phía sau nơi ấy, khi cày, và tôi lấy con ngựa già của tôi để cày, và mang nó qua vũng nước, nó được đẽo ra từ một khúc gỗ.

Bao nhiêu anh chị em đã thấy con ngựa đó, một... Ồ, những người từ Kentucky tới ngồi ở đâu? Ồ, chao ôi! Bao nhiêu anh chị em đã từng ngủ trên một nệm rơm? Thế đấy, tôi thật sự có thể cởi áo khoác và cà-vạt ra, tự nhiên như ở nhà tại đây. Ồ, đó - đó là môi trường của tôi.

9 Vì thế tôi thường đi xuống đó. Cha tôi có một cái yên ngựa, anh em biết đấy. Vậy là tôi đứng chờ ông đi thật xa, và tôi lấy một con ngựa thân yêu ra. Và bảo các em trai của tôi đứng gần hàng rào, tôi là anh cả của chúng. Đi kiếm cho tôi một nắm lớn cỏ gai đặt nó dưới yên ngựa, và thắt chặt yên, đoạn leo lên. Chà! Con ngựa đáng thương rất mệt thậm chí không nhấc nỗi chân khỏi mặt đất, nó chỉ hí vang lên như thế, có gai chích vào nó, anh em biết đấy, và kéo cái đai xuống trên nó. Vậy là tôi lấy mũ ra, và tôi chỉ... Tôi thật sự là một anh chàng cao bồi. Tôi đã đọc rất nhiều tạp chí. Cho nên tôi để cho các em trai tôi tin rằng tôi thật sự là một anh chàng cao bồi, anh em biết đấy, vậy tôi nghĩ mình là cao bồi.

Khi tôi khoảng 18 tuổi, tôi đã lẻn ra khỏi nhà và đi tới Arizona. "Họ cần mình làm thuần ngựa. Mình tin chắc thế. Họ thật... Họ cần mình, mình phải rời nhà." Ở tuổi đó, tôi lẻn nhà ra đi, và tôi tình cờ đến Phoenix vào lúc có một cuộc đua tài giữa những người chăn bò, anh em biết đấy. Vậy tôi đi ra đó để xem bầy ngựa, xem tôi sẽ cưỡi con nào. Những con còn lại của họ không thể cưỡi, tôi sẽ cưỡi nó, với yên bạc.

10 Tôi là một người nhỏ bé, luôn luôn rất nhỏ, và tôi nghĩ tôi có thể làm cho mình một cái quần bằng da. Tôi biết cha tôi mặc nó. Ông không mặc lúc đó, vì thế tôi lấy... Tôi thấy một cái quần đẹp, có chữ A-r-i-z-o-n-a ở dưới, có hướng dẫn và ghi các hứ trên đó. Tôi nghĩ, "Ồ, chao ôi, cái đó sẽ làm mình trông tốt đẹp hơn," anh em biết đấy, thật là trẻ con. Tôi kéo nó lên người, nó khoảng 18 tấc Tây đặt trên nền nhà. Còn tôi trông giống như một trong những chú gà con batam thích đánh nhau nầy, với bộ lông của chúng. Tôi nghĩ, "Điều đó sẽ không bao giờ có tác dụng," vậy tôi chỉ đi lấy cái quần Levis.

Tôi nghĩ, "Mình sẽ làm ra tiền." Vậy tôi đi ra nhìn lên nhìn xuống bầy ngựa đang đứng đó, rất hoang dại đến nỗi thậm chí chúng không ăn cỏ khô ở trong máng. Tôi nghĩ, "Ồ, chao ôi!"

11 Thế là lần đầu tiên trong đời được nói ra, tình cờ điều đó là... Thật lạ khi nói điều nầy sáng nay, chưa bao giờ nghĩ đến nó cho đến ngay bây giờ; Nhưng con ngựa đầu tiên được cưỡi trong cuộc tranh tài chiều hôm đó, được gọi là "Con ngựa bất kham Kansas," nó là giống ngựa ở Kansas, nó là con ngựa bất kham to lớn cao 17 gang tay, "seventeen- hand-high outlaw." Vì thế người cưỡi ngựa nổi tiếng được cưỡi nó.

Vậy tôi tự leo lên trên hàng rào bãi súc vật, giống như những người cưỡi ngựa khác, và ngồi trên đó. Họ kéo ngược cái mũ ra phía sau. Tôi ngước lên nghĩ, "Mình giống như một người cưỡi ngựa thực thụ."

Vậy con ngựa nầy đi ra, được trang trí đầy đủ. Nó - nó, khi nó đi ra đường trượt, trên con ngựa nầy, nó đã làm 2 hay 3 vòng xoắn (twist) và cá thái dương (sunfish), và chàng trai... Con ngựa đi một đường, còn người đó đi một nẻo. Người nài ngựa (pick-ups) bắt được con ngựa. Xe cứu thương đến chở người cưỡi ngựa, máu chảy ra từ 2 lỗ tai của anh ta. Còn con ngựa cứ đi xuống, và người nài ngựa đã bắt nó.

Người gọi nầy đến gần và nói, "Tôi sẽ cho 100 đô bất cứ ai ngồi được trên con ngựa đó 10 giây." Ông ta cứ bước xuống đi qua đó và nói, nhìn thẳng vào tôi, ông nói, "Cháu là người cưỡi ngựa chứ?"

Tôi nói, "Không, thưa ông." Tôi đã thay đổi ý định thật nhanh. Tôi không phải là người cưỡi ngựa.

12 Khi lần đầu tiên tôi được phong chức ở Giáo hội Truyền giáo Báp-tít, tôi kẹp quyển Kinh thánh dưới cánh tay, như thế, và tôi đã nhận giấy ủy nhiệm. Tôi - tôi là một luật sư biện hộ cho Đức tin, đó là tất cả những gì đã xảy ra với điều đó. Tôi nghĩ mình là một Thầy giảng.

Ngày nọ tôi đã qua Saint Louis tại đây, khi cô bé Daugherty nầy được chữa lành, tôi nghĩ rằng mình là một Mục sư. Tôi đã đi xuống đó và gặp những người Ngũ Tuần. Một số anh chị em có lẽ biết Robert Daugherty nầy. Tôi đã nghe ông giảng. Con người đó đã giảng cho đến khi ông sụm 2 đầu gối, mặt tái xanh, và ngã xuống nền nhà, rồi tỉnh lại, lấy hơi giảng tiếp, anh em có thể ở cách xa 2 khối phố vẫn nghe ông giảng.

Cung cách Báp-tít chậm chạp cũ của tôi thật sự không nghĩ về điều đó nhanh như thế. Kể từ đó, ai hỏi tôi, "Anh là Thầy giảng phải không?" Tôi nói, "Không, thưa ông." Tôi hầu như phải xét lại điều đó.

Một người nói với tôi ở trên Philadelphia...

13 Đó là nơi buổi nhóm kế tiếp được tổ chức, có tính cách quốc tế. Tôi được giảng vào ngày 29, khai mạc buổi nhóm ngày 29, cho Tiến sĩ Brown và - và nhiều anh em kia ở đó. Đó là ở Philadelphia, bắt đầu ngày 29 tháng nầy. Vậy thật là đặc ân cho tôi được khai mạc buổi nhóm, và giảng 2 buổi điểm tâm cho họ.

Người nào đó đã nói, "Anh quanh quẩn đám Thương Gia đó để làm gì? Anh được cho là Thầy giảng mà."

Tôi đáp, "Ồ, tôi - tôi là một thương gia."

Anh ta nói, "Thế công việc kinh doanh của anh là gì?"

Tôi nói, "Kinh doanh bảo hiểm." Tôi nói điều đó nhanh đến nỗi anh ta không thể

hiểu được ý, anh em biết đấy. Anh ta không hiểu được điều tôi nói. Tôi không hề nói "tiền đóng bảo hiểm," (insurance) tôi nói, "bảo hiểm" (asurance).

Anh ta nói, "Ồ, tôi - tôi vui mừng biết - biết điều đó." Anh ta hỏi, "Thế công ty của ông là gì, ở đâu? Ông kinh doanh loại bảo hiểm gì?"

Tôi nói, "Sự sống Đời đời."

Anh ta nói, "Tôi chưa bao giờ nghe điều đó. Trụ sở của nó ở đâu?"

Tôi đáp, "Miền Vinh hiển."

Vậy bất cứ anh em nào quan tâm, tôi muốn nói chuyện điều khoản hợp đồng với anh em sau khi buổi nhóm nầy chấm dứt.

14 Cách đây đã lâu tôi còn nhớ về việc bảo hiểm. Tôi hi vọng không có nhân viên bảo hiểm nào ở đây. Em trai tôi là một người bán bảo hiểm cho Prudential. Vì vậy tôi đã được nói tôi có một chút thỏa thuận lờ mờ về bảo hiểm lần nọ. Họ đã không đọc điều khoản hợp đồng với chúng tôi thật đúng đắn, và chúng tôi nghĩ cha tôi đã làm việc trong 10 năm, trong 20 năm, trả hết tiền. Khi sẵn sàng để được nhận tiền mặt, nó chỉ đáng 7 đô 50 xu, mà chúng tôi nghĩ nó đáng hàng trăm đô. Nhưng mà tôi - tôi không biết. Được rồi, bảo hiểm cũng tốt; không hạ thấp nó. Nó hoàn toàn được lắm.

15 Vậy tôi có có một người bạn làm bảo hiểm, đúng hơn là bán bảo hiểm, một anh bạn đi học với tôi, anh trai của anh ấy đã viết trong Phòng Cao, đó là một Mục sư Báp-tít rất tốt. Vì thế ngày nọ, Wilmer đến nói chuyện với tôi, anh nói, "Billy nầy, tôi đến để nói chuyện với anh về bảo hiểm."

Tôi nói, "Ồ, Wilmer, tôi sẽ nói cho anh biết, chúng ta luôn là bạn tốt với nhau, và mọi việc khác. Nếu anh muốn nói về thời tiết, hay điều gì khác, thì được rồi, nhưng ngoài việc đi câu hay điều gì đó. Tôi muốn nói với anh về điều đó. Nhưng..."

Anh nói, "À, anh thật sự cần đóng bảo hiểm nào đó."

Tôi đáp, "Tôi đã có sự bảo hiểm."

Anh ấy nói, "Ồ, xin lỗi.. Thế thì tôi đoán Jesse," đó là em trai tôi, "Đã bán cho anh điều khoản hợp đồng rồi?"

Tôi nói, "Không." Còn vợ tôi nhìn tôi giống như tôi là kẻ đạo đức giả, vì cô ấy biết tôi không có bảo hiểm. Vì thế nàng nhìn tôi. Tôi nói, "Đúng thế, tôi có sự bảo hiểm (assurance.)"

Anh ấy nói, "Là gì vậy?" Tôi đáp:

Sự bảo đảm phước hạnh, Jêsus là Chúa tôi!

Ồ, thật sự nếm biết Thượng đế Vinh hiển tuyệt vời!

Tôi là người thừa hưởng sự cứu rỗi, được Đức Chúa Trời mua chuộc,

Được sanh ra bởi Thánh Linh Ngài, đã rửa sạch trong Huyết Ngài.

Anh ấy nói, "Billy à, điều đó rất tốt, nhưng nó sẽ không đưa anh ra khỏi nghĩa địa."

Tôi đáp, "Nhưng nó sẽ đưa tôi ra khỏi. Tôi không - không lo lắng về việc vào trong đó; tôi lo lắng về việc đi ra."

Thưa các thương gia, tôi vẫn còn kinh doanh. Nếu anh em muốn bàn về điều nầy với tôi, tôi vui lòng được thực hiện với anh em.

16 Nhưng đó là một điều quan trọng để có sự thông công. Tôi tin có Lời chép trong Kinh thánh, "Kìa, anh em ăn ở hòa thuận nhau thật tốt đẹp thay! Ấy khác nào dầu quí giá đổ ra trên đầu, Chảy xuống râu, tức râu của A-rôn, Chảy đến trôn áo người." Có sự thông công thật tuyệt vời!

Chỉ một mình Đức Chúa Trời, từ ban đầu, Ngài là Đức Chúa Trời duy nhất... Ngài thậm chí không phải là Đức Chúa Trời lúc ban đầu. Anh em đã biết điều đó chứ? Ngài không thể. Từ tiếng Anh, Đức Chúa Trời là một "mục tiêu để thờ phượng." Anh em hiểu không? Vì Ngài là Ê-lô-him, Đấng Tự Hữu Hằng hữu; Ngài thậm chí không phải là Đức Chúa Trời. Nhưng trong Ngài có những thuộc tính, chẳng hạn như ý nghĩ của anh em. Ý tưởng của anh em phải thấy điều gì đó, và rồi... Tôi nghĩ về điều đó, và rồi nói ra. Và một Lời là một ý được diễn đạt. Vì thế, "Ban đầu có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta," đấy, sanh ra.

17 Vậy tất cả đều giống như thế. Chúng ta được sanh lại tương tự, chúng ta có Sự sống Đời đời. Nếu chúng ta có Sự sống Đời đời, có một hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời, đó là Đức Chúa Trời. Chúng ta là những thuộc tính của Ngài. Vậy tôi có thể nói chuyện giữa các Cơ-đốc-nhân cách nầy. Chúng ta là những thuộc tính. Còn Chúa Jêsus đã đến như Đấng Cứu Chuộc. Bao nhiêu người tin điều đó? [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Cứu chuộc, không là tạo dựng điều gì mới. Cứu chuộc là mang trở lại điều đã có rồi. Vậy anh em sợ hãi điều gì? Tất - tất cả là ở trong tay Ngài, đồng hồ không chạy sai. Mọi việc phải xảy ra cách nầy, và mang chúng ta tới điểm nầy bây giờ.

18 Tôi tin và hi vọng chắc chắn mỗi anh em ở đây sáng nay, mà không phải là một thuộc viên của sự thông công tốt đẹp nầy, anh em sẽ bàn bạc điều đó ở đây với con người tốt đẹp nầy; Tôi vừa bắt tay Anh, Chủ tọa Hội thánh nầy. Và anh em hãy làm cho vững mạnh chính mình! Đa-vít đã nói ông tự làm cho mạnh mẽ để chống lại kẻ thù. Còn anh em, anh - anh em muốn làm mọi thứ mình có thể làm để mạnh mẽ chống lại kẻ thù. Chúng ta ở đây là những anh em Tin Lành Trọn Vẹn, đấy. Chúng ta tin Điều đó. Chúng ta hãy bắt đầu làm việc, đi ra kiếm những anh em khác và mang họ vào, cho dù họ là Phúc Âm Trọn Vẹn hay không, hãy mang họ đến với các buổi nhóm của chúng ta. Cầu nguyện và làm cho vững mạnh một phần Thân thể của Đấng Christ, bởi vì qua đó chúng ta làm mạnh mẽ chính mình. Xin Chúa ở cùng cho anh chị em, giúp đỡ anh chị em. Bất cứ lúc nào tôi được đặc ân với anh em, xin cho tôi biết. Bây giờ, chúng ta hãy đến với Lời...

19 Tôi không muốn giữ anh chị em ở lại đây quá lâu. Tôi chỉ là một... Như tôi đã nói cách đây một lát, "Tôi hầu như chậm chạp, anh chị em biết đấy, và tôi phải suy nghĩ về điều đó chậm chạp. Và - và đầu óc tôi bắt đầu không tốt lắm, vì thế tôi hầu như mất thời gian; Và không biết nhiều hơn thật sự những gì Chúa bảo tôi nói, và khiến tôi đôi khi bối rối, khiến nhiều lần nói ra ngoài điều đó, vì thế tôi chỉ nói những gì Ngài Phán. Nhưng trước khi chúng ta đến gần Lời, chúng ta hãy đến gần Tác Giả.

20 Cách đây đã lâu, tôi đang lái xe trên đường với Tiến sĩ Thần học nổi tiếng, William Booth-Clibborn, nhiều anh em biết ông ấy, và ông đã giảng Phúc âm bằng 7 thứ tiếng. Và chúng tôi đã trò chuyện về Đức Chúa Trời và các thuộc tính của Ngài.. Tôi đang nói về điều đó, "Đức Chúa Trời giống như là một viên kim cương." Thấy không? Tôi nói, "Vậy thì các ân tứ mà anh nói về, chúng là — chúng chỉ là sự phản ảnh về tình yêu của Đức Chúa Trời." Tôi nói, "Giống như ở Phi Châu, chúng tôi..."

Chủ tịch mỏ than ở Kimberley, là một trong những người dẫn chỗ xếp hàng của tôi. Ông ấy đưa tôi qua mỏ kim cương ở - ở Kimberley. Chà, anh em có thể tìm thấy chúng bày trên đường phố, nhưng anh em không đám giữ lấy một viên trừ khi nó được cắt gọt. Nó phải được cắt gọt bằng chất lỏng. Vì thế một viên kim cương thật to lớn, nó không có ánh sáng ở bên trong khi anh em tìm thấy nó. Không, nó phải được cắt gọt để có ánh sáng.

21 Đó là Đức Chúa Trời, Ngài phải bị thương tích vì sự gian ác của chúng ta, và bị thương vì tội lỗi chúng ta. Ngài là Viên Kim Cương lớn. Rồi khi anh em cắt gọt một viên kim cương (Anh em có bao giờ để ý không?) anh em cắt nó thành hình dạng 3 góc, và mặt trời chiếu vào sẽ phản chiếu 7 màu sắc. Thấy không? Nhìn màu đỏ qua màu đỏ, trông giống như màu trắng. Anh chị em biết điều đó chứ? Đúng thế. Màu đỏ xuyên qua màu đỏ, đó là Huyết, Huyết thẳm nhìn vào... Đức Chúa Trời nhìn và một tội nhân đỏ thẫm, qua Dòng Huyết đỏ, người đó trở thành màu trắng. Ngài ở trong lòng, anh em biết đấy.

22 Vì thế giờ nầy, bởi đó, tôi nói, "Đẽo, gọt, làm cho sứt mẻ, để phản chiếu bằng những tia sáng nầy, như khi nó đụng — Lời Đức Chúa Trời tuyệt diệu, phản chiếu Đức Chúa Trời là ai."

Và ông Clibbon nầy đã nói, "Nhưng ông thật sự không hiểu Kinh thánh của mình."

Tôi nói, "Điều đó có lẽ đúng. Tôi biết Đấng Tác Giả rất rõ. Vì thế đó - đó là điều chính yếu, ví như tôi biết Đấng Tác Giả." Để biết Ngài, cho dù anh em biết mọi Lời hay không, chỉ để biết Ngài!

23 Tôi nghĩ chính Hudson Taylor đã nói với nhà Truyền giáo trẻ lần nọ. Anh ta nói, "Thưa ông Taylor, tôi vừa nhận lãnh Đức Thánh Linh, tôi nên đi lấy bằng Cử nhân Văn chương không?" Ông đáp, "Đừng cố chiếu sáng khi cây nến sắp tàn. Hãy để nó chiếu trong khi nó đang cháy." Đúng. Nói cách khác, nếu anh em không biết điều gì để nói, hãy đi nói cách thắp nó lên. Điều đó khá tốt rồi.

Anh em Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn cũng làm giống vậy. Anh em không phải chờ đợi là một Mục sư; cứ làm chứng những gì Ngài đã làm cho anh em. Vì đó mà anh em đến với nhau ở đây, là làm chứng những gì Ngài đã làm cho anh em. Điều đó sẽ chiếu ra Sự Sáng cho những người khác bị dập tắt về điều đó. Đó là cách những ngọn đèn trong Đền tạm đã được thắp lên, từ người nầy đến người kia; Không phải là một ánh sáng lạ, áng sáng mới; Nhưng cùng ánh sáng đó. Có nghĩa là cùng một Đức Chúa Trời qua mọi cách, chiếu ra Ánh Sáng đó.

Xin chúng ta hãy thưa chuyện cùng Đấng Tác Giả vĩ đại nầy khi chúng ta cúi đầu.

24 Kính lạy Cha Thiên thượng, để đến với nhau giờ nầy trong các nơi trên trời. Con nhận biết đây không phải là một tòa Nhà thờ, không nghi ngờ ngoài những gì gia đình Kiwanis và nhiều thành viên khác nhau, gia đình Lion và mọi người, nhóm nhau ở đây. Nhưng sáng nay đó là một Hội thánh bởi vì các đại biểu Thiên đàng đã nhóm nhau lại. Và cho dù chúng con cảm thấy từ những lời làm chứng và các bài Thánh ca rồi, chúng - chúng con vẫn ý thức sự Hiện diện của Vua Vĩ đại. Chúng con biết Ngài ở đây.

Giờ nầy, chúng con là con cái, dâng lên Ngài lời ngợi khen từ môi miệng chúng con, ồ, có lẽ không có thứ tự, Chúa ôi, nhưng thực sự đó là con cái của Ngài, Ngài hiểu điều đó. Cho dù chúng con có gắng sử dụng cách riêng và khả năng lập luận của chúng con bao nhiêu đi nữa, điều đó có thể không đến từ tấm lòng, nó là điều gì đó đưa vào một cách giả tạo. Nhưng khi chúng con từ tấm lòng của mình, dâng lên Ngài sự kính yêu ở trong đó dành cho Ngài, con tin chắc nó sẽ được nhận lời.

25 Giờ nầy chúng con cầu xin Ngài trói buộc chúng con quanh neo của Đức Thánh Linh, nhóm họp lòng chúng con lại với nhau, và Phán với chúng con qua Lời Đức Chúa Trời.

Chúa ôi, xin ban phước cho hội thánh nhỏ bé nầy, ban cho nó sự mạnh mẽ. "Ta là Đức Giê-hô-va đã trồng nó, Ta sẽ tưới nó ngày đêm, kẻo kẻ nào đó cướp nó khỏi tay Ta." Chúa ôi, như là đầy tớ Ngài, con cầu xin Ngài ban phước cho họ. Làm cho họ mạnh mẽ, Chúa ôi vì Nước Thiên đàng.

Xin ban ơn cho mỗi Hội thánh đại diện ở đây sáng nay, và mỗi người. Nếu có người nào đó ở đây sáng nay mà - mà thật sự chưa được cứu, con - con nguyện xin Chúa ôi, đây sẽ là thì giờ họ tìm thấy rằng mình không đủ để đối diện với sự chết, hầu cho họ nhận lãnh sự ban cho của Sự sống Đời đời qua Đức Chúa Jêsus Christ Con Ngài. Chúng con cầu xin nhơn Danh Ngài. A-men!

26 Bây giờ, tôi nghĩ mình đã giảng với anh chị em rất gay gắt và mọi thứ trong buổi nhóm, tôi không muốn đảm nhận giảng một bài. Tôi nghĩ thật là không phải khi nhóm lại với nhau mà không có đọc Lời, và trò chuyện một chút về Lời. Vậy nên ở đây tôi đã chọn ra từ Lời, chỉ một bi kịch ngắn, một câu chuyện ngắn. Một số anh chị em, tôi đã đưa ra 2 hay 3 lần, nhưng tôi nghĩ nó sẽ có hiệu quả lần nữa, anh chị em có thể chịu đựng một chút điều nầy với tôi.

Tôi sẽ — đọc trong Sách Tin lành Lu-ca, trong chương thứ 19, bắt đầu với câu 1. Đó là một trích đoạn ngắn rất lạ, suy nghĩ về một chỗ giống thế nầy. Nhưng cho tới nay mọi Lời đều được hà hơi, thích hợp trong chỗ của Nó, và tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ lấy Lời nầy và làm cho Nó thích hợp ngay trong chỗ của Nó sáng nay.

Đức Chúa Jêsus vào thành Giê-ri-cô, đi ngang qua phố.

Tại đó, có một người tên là Xa-chê, làm đầu bọn thâu thuế, và giàu có. Người đó tìm xem Đức Chúa Jêsus là ai...

Cho phép tôi đọc câu đó lần nữa, vì tôi muốnn nhấn mạnh điều nầy.

Người đó tìm xem Đức Chúa Jêsus là ai nhưng không thấy được, vì đoàn dân đông lắm, mà mình lại thấp.

Vậy, Xa-chê chạy trước, trèo lên cây sung, để ngó thấy Đức Chúa Jêsus, vì Ngài phải đi qua đó.

Đức Chúa Jêsus đến chỗ ấy, ngước mắt lên mà phán rằng: Hỡi Xa-chê, hãy xuống cho mau, vì hôm nay Ta phải ở nhà ngươi.

Cầu xin Chúa gia ơn cho việc đọc Lời Nầy, Lời Ngài.

27 Người đàn ông nầy nhỏ con, khung cảnh mở ra tại - tại thành Giê-ri-cô. Lúc ấy, Giê-ri-cô là thành phố thấp hèn nhất ở - ở xứ Palestine, và nó nằm trong một thung

lũng. Còn Giê-ru-sa-lem thì ở trên núi, trên ngọn đồi.

Nếu anh em để ý, Chúa Jêsus, khi Ngài đến thế gian, Ngài được ban cho ở giữa con người, có cái tên hèn hạ nhất. Ngài đến, Ngài là "Bê-ên-xê-bun," Đó là cái tên xấu xa nhất mà người ta có thể đặt cho Ngài, đó là "một con quỉ, một thầy bói, tà linh." Họ đã gọi công việc của Ngài là tà linh. Giáo hội không sửa soạn để gặp Ngài, họ đã đặt cho Ngài một cái tên kinh khủng, "Bê-ên-xê-bun."

Ngài đã đến, sự sanh ra hèn hạ nhất có thể được, một người mẹ nông dân, thậm chí không có nơi để sanh ra Hài Nhi nầy. Chúng ta được biết, vải tã dùng để quấn Ngài được lấy từ ách của một con bò đực, họ đã quấn cho Ngài và đặt nằm trong máng cỏ, trong một chuồng ngựa hôi hám, trên một chuồng ngựa bỏ hoang. Và chuồng ngựa thậm chí không phải là một chuồng ngựa chính xác; Cái hang nhỏ bên mé đồi.

28 Ngài đã giao du với những người hèn hạ nhất, nghèo nàn nhất. Ngài bị xã hội thượng lưu chối bỏ. Ngài đã bị Hội thánh của Riêng Ngài chối bỏ, Hội thánh mà lẽ ra đã biết Ngài, nhưng họ lại không biết. Họ không được huấn luyện bằng Lời để biết Ngài.

Chúng ta thấy Ngài đã đi tới thành phố hèn hạ nhất ở xứ Palestine, thành Giê-ri-cô. Tôi quên nó thấp hơn mực nước biển bao nhiêu, rất thấp. Ngài đã cúi Chính Mình xuống quá thấp đến nỗi người lùn nhất thành phố phải trèo lên cây để nhìn xuống thấy Ngài.

Nhưng đó là những gì thế gian nghĩ về Ngài. Họ đem lại cho Ngài cái chết độc ác nhất, hà khắc nhất mà con người có thể chịu được; Ngài đã chết như một kẻ bất lương. Điều tủi nhục nhất mà Ngài có thể chết, cởi bỏ y phục của Ngài; Và dĩ nhiên anh em thấy trên những bức tượng, vân vân, họ lấy vải quấn quanh Ngài. "Nhưng Ngài đã bị khinh trong tủi nhục." Họ đã lột hết y phục của Ngài, đóng đinh Ngài trên cây thập tự trong tủi nhục. Họ đã đem cái chết hèn hạ, khắc nghiệt nhất đến cho Ngài. Và đó là những gì thế gian nghĩ về Ngài.

29 Nhưng Đức Chúa Trời quan tâm về Ngài đến nỗi ban cho Ngài một Danh trên hết mọi danh trên Trời hoặc dưới đất. Tôn Ngài lên rất cao đến nỗi ngôi Ngài quá cao, Ngài phải nhìn xuống để thấy Thiên đàng. Đó là điều Đức Chúa Trời nghĩ về Ngài. Tôi tin chắc đó cũng là các ý tưởng của chúng ta sáng nay. Danh đó ở trên mọi danh, trên mọi danh có thể được đặt ra. Ngay cả toàn thể gia đình trên Thiên đàng và dưới đất đều được đặt tên là "Jêsus." Bởi Danh nầy, mọi - mọi đầu gối sẽ quì xuống, mọi lưỡi sẽ xưng nhận Danh đó.

30 Xa-chê chỉ là một thương gia trong thành Giê-ri-cô. Không nghi ngờ gì ông là người tốt theo cách của ông. Tôi nghĩ, ông là người tốt hết sức, ông phải thuộc về một Giáo hội nào đó, một trong những giáo phái của thời đó. Chúng ta nói ông là người Pha-ri-si.

Thật ra ông không có cùng quan điểm với vợ ông. Chúng ta cho là vợ ông tên Rê-bê-ca. Và ông không có cùng quan điểm với bà, vì bà tin Chúa Jêsus. Bà tin Ngài đúng như Ngài là Đấng Mê-si [Đấng được xứa dầu], bởi vì bà đã thấy dấu hiệu về Đấng Mê-si ở Ngài. Bà là người Hê-bơ-rơ; Những người Hê-bơ-rơ theo dõi những dấu hiệu và lời Tiên tri, vì đó là Sứ giả của họ. Đó là lý do mà họ đã không hề nhận biết Ngài, vì Ngài đến như là "Con người."

31 Hãy đọc phần còn lại được đề cập ở đây về Xa-chê. "Vì Con người đến để tìm và cứu kẻ hư mất." Ngài là Con của Áp-ra-ham.

Người ta tố cáo Ngài là thuộc về những tội nhân. Vì thế chúng ta thấy họ nên hiểu điều đó, nhưng họ đã không hiểu. Họ có hệ thống thần học của mình về - về những người sống tốt và là những người tốt đẹp, đại loại như vậy, song họ không hiểu Đấng Mê-si thật sự của họ là ai.

Anh em biết điều đó có thể xảy ra lại không? Điều đó có thể xảy ra dễ dàng, đến nỗi chúng ta ắt hẳn hiểu lầm trong cách nào đó. Vậy thì chỉ có một cách duy nhất để tin chắc, đó là tìm thấy Ngài là Ai. Thế thì, Lời Kinh thánh nói, "Ngài không hề thay đổi." Hãy tìm thấy cách Ngài sẽ biểu lộ Chính Mình trong Thời kỳ Sau rốt. Điều đó đã được chép. Xem đấy, Ngài không bao giờ làm bất cứ điều gì mà Ngài không bày tỏ nó ra trước. Ngài đã Phán vậy trong Lời Kinh thánh, "Ngài không làm điều gì mà Ngài không tỏ cho các đầy tớ Ngài là các đấng Tiên tri. Ngài đã bày tỏ Nó. Đây là Lời Tiên tri của Ngài, Đây là Sách của Lời Tiên tri, Nó là sự bày tỏ hoàn toàn về Đức Chúa Jêsus Christ, qua mọi cách. Không điều gì được thêm hay bớt từ Quyển Sách đó. Chúng ta nên nghiên cứu Nó và thấy thì giờ chúng ta đang sống là gì, vì chúng ta có thể bị mắc bẫy giống như vậy.

32 Vậy chúng ta thấy trong suốt thời gia nầy, Xa-chê nầy, con người nhỏ bé của chúng ta sáng nay, nhà thương gia nầy của thành Giê-ri-cô, chúng ta... Có lẽ ông ta thuộc về người Kiwanis, nếu có chuyện như vậy, hay cái gì đó tiêu biểu cho nó. Ông - ông có thể là một thành viên của một số trật tự lễ nghi nào đó, có ở trong thành Giê-ri-cô. Không nghi ngờ gì, một người nổi tiếng trong thời của ông, và ông thuộc về Giáo hội.

Nhưng chúng ta thấy điều tệ hại là ông đã chấp nhận những quan niệm hiện đại, quan điểm được mọi ngươi ưa chuộng, về Chúa Jêsus. Mà Chúa Jêsus là Lời; Và Lời được hiển lộ, là Chúa Jêsus. Thấy không? Vì thế ông đã nhận lấy quan điểm bên được công chúng ưa chuộng rằng Ngài không phải là Đấng Tiên tri, Ngài chỉ là một - một... Tôi không muốn nói từ nầy, như chúng ta gọi ngày hôm nay, kẻ lừa bịp, chỉ là điều gì đó được đưa vào.

33 Nhưng anh em biết đấy, Sa-tan có thể giả mạo điều đó rất hoàn hảo đến nỗi khó mà biết được cái nào đúng hay sai. Chúa Jêsus đã Phán sẽ xảy ra cách ấy trong Thời kỳ Sau rốt, như Gian-nét và Giam-be chống nghịch Môi-se.

Nên nhớ, 2 người đó có thể làm bất cứ điều gì mà Môi-se và - và A-rôn có thể làm. Nhưng điều duy nhất mà Môi-se biết, và được chứng thực...Ồ, Gian-nét và Giam-be không hề đến để giải cứu kẻ nô lệ. Môi-se đã đến trong Danh Chúa để giải cứu nô lệ, đấy, vì điều đó đã được chép. Ngài đã Phán với Áp-ra-ham, "Dòng dõi ngươi sẽ kiều ngụ trong 400 năm, nhưng Ta sẽ mang họ ra." Vì thế Môi-se có LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Nhưng họ có thể giả mạo bất cứ loại ân tứ nào. Họ biết điều đó, họ không bao giờ để ý đến sự giả mạo của chúng, họ ở lại sống đúng với Lời. Cuối cùng Đức Chúa Trời đã tuyên bố.

34 Anh chị em biết Ngài đã Phán rằng điều đó sẽ xảy ra những Ngày Sau rốt, "Xưa kia, Gian-nét và Giam-be chống trả Môi-se thể nào, thì những kẻ nầy cũng chống trả Lẽ thật thể ấy, lòng họ bại hoại, đức tin họ không thể chịu thử thách được." Đúng thế, đấy, đơn giản chỉ là những sự giả mạo. Vì thế điều đó khiến dân sự khó hiểu một chút.

Đôi khi anh chị em khiển trách họ, tuy nhiên đó - đó không phải là điều anh chị em thích họ. Chính là vì anh chị em thật sự giống họ (but yet it - it's not that you don't like them. It's because you do like them*).

Nếu như con trai nhỏ của anh chị em ngồi giữa đường phố, và anh chị em sẽ bước ra nói, "Junior, con yêu dấu ơi, ba nghĩ con không nên ngồi ngoài nầy"; Nó sẽ nói, "Hãy đi lo việc của ba đi" thì sao? Anh em sẽ cho nó một... Anh em sẽ gọi đó là gì, giống như cha tôi gọi tôi? Một phát vào mông. Đó là cách được phát âm phải không? Đó là những gì nó cần.

Vì thế đó là điều đôi khi anh em phải tặng cho Hội thánh; không phải vì anh em không giống như Junior, nhưng bởi vì anh em thích giống như Junior. Thấy không? Tình yêu thương là sửa trị.

35 Điều đó, Chúa Jêsus không phải là kẻ ác với họ. Ngài yêu thương họ, và Ngài phải sửa trị họ.

Cho nên chúng ta thấy con người nhỏ bé nầy và Rê-bê-ca, vợ ông. Bà tin rằng Ngài là Đấng Tiên tri, Đấng Tiên tri. Họ đã không có một nhà Tiên tri từ hàng năm. Họ biết người kế tiếp sẽ đến, Tiên tri thật sẽ đến, sẽ là Ngài. Đấy, họ biết điều đó đã đến, vì đã được nói Tiên tri. Cho nên những lời tiên tri đã hết, và rồi Ngài xuất hiện. Bà đã thấy dấu hiệu Đấng Mê-si, và bà biết đó là Lời ấy. Xem đấy, bà đã tìm thấy nó.

36 Vậy vở kịch của chúng ta bắt đầu tại đây. Phải là một đêm kinh khủng đối với con người nhỏ bé nầy. Đó là một đêm không thao thức, và ông không ngủ được. Ông lăn mình trên gối suốt đêm trường. Nhiều người chúng ta biết loại đêm ấy như thế nào.

Anh chị em biết đấy, Rê-bê-ca đã biết. Bà có liên hệ với các môn đồ, và vân vân. Bà đã biết Chúa Jêsus đi vào thành phố sáng hôm sau. Bà rất quan tâm đến - đến chồng bà, đến nỗi bà muốn ông mặt đối mặt với Chúa Jêsus. Một người từng đứng đối diện với Ngài, thật sự là điều gì đó đối anh chị em. Ngài không giống những người khác. Ngài khác hẳn. Bà muốn ông tin chắc rằng bà đã thấy Ngài, thấy công việc của Ngài, và biết rằng Ngài là Đấng Mê-si đó. Mặc dù, những Thầy Tế lễ và những người kia nói, "Chẳng có gì với việc đó cả. Nó chỉ là một sự giả mạo. Nó - nó là một trò lừa bịp." Nhưng bà tin điều đó, vì thế bà đã cầu nguyện.

Bấy giờ, Rê-bê-ca, nếu anh chị em muốn kiếm người thương gia của mình, là Xa-chê, thật sự trước Chúa Jêsus, anh chị em cứ bắt đầu cầu nguyện, ông ta sẽ thao thức.

37 Vậy là thì giờ đến gần, sáng hôm sau, Chúa Jêsus đi ngang qua đường ấy. Suốt đêm ông lăn lộn trên giường, và ông khổ sở. Còn bà nằm đó cầu nguyện. Không nghi ngờ gì trong ban đêm, khi họ thức dậy, bà hẳn nói, "Cảm tạ Ngài, Chúa ôi, con biết Ngài đang làm việc trên ông ấy."

Lúc nầy thì anh em có thể đi gặp Xa-chê của mình không thể nghỉ ngơi, chỉ nói, "Cảm ơn Ngài, Chúa ôi, Ngài đang hành động trên ông ấy giờ nầy." Vì anh em thấy ông ta rất cáu gắt, ông không muốn anh em đi Nhà thờ nữa, đấy, "Hãy tránh xa đám người ấy đi! Đừng đi xuống đó nữa! Chẳng có gì với Điều đó cả!" Hãy thật kiên nhẫn. Đức Chúa Trời đang làm việc, anh em biết đấy. Đó là cách Ngài hành động. Ông ta thật thao thức không thể chịu đựng được điều đó.

38 Cho nên chúng ta thấy sáng hôm sau, thật sớm, ông bạn bé nhỏ của chúng ta lẻn ra khỏi giường và đi qua ăn mặc chỉnh tề trong bộ đồ đẹp nhất của mình, chải bộ râu và tóc. Rê-bê-ca nhìn ra từ chỗ núp và thấy ông. Ngay lúc ấy bà biết điều gì đó sẽ tới. Vậy là ông lẻn đi tới cửa sổ, nhìn xem thử bà có thức hay không. Không, bà không thức, theo những gì ông nghĩ. Ông vén màn lên nhìn ra, trời đã rạng đông, vậy ông tự sửa soạn hết thảy.

Anh em thấy, khi anh em cầu nguyện cho người nào đó, điều gì đó sẽ xảy ra. Đó là chỗ chúng ta thất bại, thưa anh em, là không cầu nguyện. Cầu nguyện là nguyên tắc chủ đạo. "Hãy xin sẽ được. Các ngươi không có vì các ngươi không cầu xin; Các ngươi không cầu xin vì các ngươi không tin. Hãy cầu xin dồi dào, hầu cho sự vui mừng các ngươi được trọn vẹn. Hãy cầu xin và tin rằng các ngươi đã nhận được điều mình cầu xin." Thế thì hãy nắm giữ điều đó. Đừng lìa khỏi nó. Nếu đó là một Lời hứa trong Kinh thánh, và nó được bày tỏ cho anh em rằng Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh em, hãy nắm giữ nó.

Đó là cách bà đã - đã cầu xin. Bà đã được mặc khải rằng Xa-chê sẽ được cứu, vì thế bà cứ nắm giữ ngay điều đó.

39 Vì thế khi ông bước ra cửa, bà nói, "Xa-chê à, tại sao sáng nay mình dậy sớm thế?"

Ông đáp, "À, mình ơi, tôi nghĩ tôi..." Anh chị em biết đấy, anh chị em có thể nghĩ ra đủ kiểu xin lỗi. Xa-chê nói, "Tôi nghĩ nên đi ra ngoài hít thở không khí trong lành. Mình biết đấy, hầu như..." Anh em có thể nhạy bén với điều gì như thế, anh em biết chứ? Còn bà đã biết điều gì đó.

Vậy là ông bước ra, nhìn lại ngôi nhà khi ông bước ralại xe, ngoái nhìn lại. Bà liếc nhanh qua tấm màn, thấy điều gì đang xảy ra. Bà đã biết ngay lúc đó. Bà đi xuống, thưa, "Cảm ơn Chúa, Chúa ôi. Con tin mọi sự đã chấm dứt lúc nầy. Chúng con biết ông ấy đang cảm động."

Vậy nếu anh chị em có Xa-chê của mình đi xuống để đến với buổi nhóm sáng nay, ông ấy đang đi. Có lẽ ông ấy đang ngồi ở đây, vì thế ông ấy đang cảm động. Chúng ta dù thế nào cũng đã làm cho ông ấy lay chuyển.

40 Thế là ông khởi hành, nhìn lại xem thử có ai đang theo dõi ông không, anh em biết đấy. Ông nói, "Nào, bà biết tôi sẽ làm gì không?" Chúng ta hãy thay đổi ý nghĩ của mình về ông lúc nầy. "Vợ mình đã rối lên về việc nầy, cái Người gọi là Đấng Tiên tri xứ Ga-li-lê ấy; trong khi Thầy Tế lễ và Mục sư đã nói cho mình biết, 'Không có chuyện như thế trong thời đại nầy. Tất cả những phép lạ nầy cùng những việc khác đều chỉ là trò lừa bịp nào đó thôi. Chẳng có gì với điều đó cả.' Bà biết tôi sẽ làm gì không? Tôi sẽ đi thẳng xuống đó và thẳng thắn phê bình Người ấy. Vì điều đó sẽ làm cho mình nổi tiếng trong thành phố nầy bà biết đấy, vì tôi có thể mắng nhiếc thậm tệ vào mặt Ngài. Tôi sẽ làm thế." Vậy ông bước đi.

Ông nói, "Bây giờ, Ngài sẽ bước vào phía nam, không, hay từ phía bắc, đang đi xuống từ thành Giê-ru-sa-lem, Ngài từ Đan đang đi xuống Bê-a Sê-ba. Mình sẽ - sẽ... Ngài đang từ Giê-ru-sa-lem đi xuống, vậy mình sẽ - sẽ đi xuống tận cổng phía bắc. Mình sẽ đuổi kịp Ngài khi Ngài đi vào. Và mình sẽ đứng ngay tại đó và nhìn thẳng vào Ngài mà nói ý kiến của mình."

Ồ, có bao nhiêu Xa-chê ngày nay, nói về Chúa Jêsus tại buổi nhóm, "Đó là một đám Thánh quá máu. Chẳng có gì cả. Ước gì tôi từng bắt được được Người đó!" Thấy không?

41 Vậy ông đi xuống cổng thành. Nhưng điều lạ là, anh em biết... Ông sẽ gặp Ngài tại ngay cổng thành, nói cho Ngài biết ông là một thương gia; ông thuộc về Kiwanis, ông - ông thuộc về các hiệp hội và - và mọi liên đoàn thành phố. Ông, ông là một viên chức ở

đó, và ông nổi tiếng và được trọng vọng. Ông là một công dân tốt. Thật ra ông muốn nói cho Ngài biết Ngài không cần đi xuống phố đó, họ đã có nhiều Thầy giảng và nhiều Giáo hội, họ không cần những ý tưởng của Ngài lảng vảng ở đó. Vì thế ông đi vênh váo xuống và ưỡn cái ngực nhỏ bé của mình ra, anh em biết đấy. Và chao ôi! Điều gì? Sao, Thầy dạy luật Do-thái có thể cho ông làm Chấp sự nếu họ làm điều gì như thế. Cho nên ông đi xuống cổng thành.

42 Nhưng điều lạ lùng. Thế đấy, anh em biết, không biết làm sao mà thật kỳ cục. Nhưng mọi nơi mà—mà Chúa Jêsus xuất hiện, có người nào đó thường ở đấy để nghe Ngài. Thấy không? Trước đi ông đến đó, ông - ông đã nghe tiếng ồn. Hết thảy họ đang hát đủ loại bài hát, và - và, "Ngợi khen Đức Chúa Trời Chí Cao," và mọi bài Thánh ca họ hát, và những tiếng la hét. Không lạ sao, Chúa Jêsus ở đâu, luôn luôn có tiếng ồn ở đó? [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Thấy không? Thật sự là...

Anh em biết Ngài bước vào Đền thờ ngày nọ, đúng hơn vào Giê-ru-sa-lem. Khi đó, người ta trải lá cọ và tung hô. Nhưng người ấy đứng đó, những Giáo sư vĩ đại của các hiệp hội, cùng các Thầy Tế lễ, họ nói, "Hãy làm cho họ nín lặng đi."

Ngài Phán, "Nếu họ nín lặng thì đá sẽ kêu lên tức thì." Đấy, điều gì đó sẽ kêu lên khi Ngài ở gần. Đúng thế.

43 Khi A-rôn đi vào Sự Vinh hiển, trước sự Vinh hiển, ông phải được xức dầu, và ông phải... Một quả lựu và cái chuông phải đeo ở viền áo. Đó là cách duy nhất họ biết A-rôn vẫn còn sống, khi họ nghe tiếng chuông. Khi tôi nghĩ rằng đó là cách duy nhất mà Đức Chúa Trời biết chúng ta còn sống hay không, khi anh em nghe tiếng ồn nhỏ. Anh em lấy bất cứ điều gì đã tắt ngấm, đến nỗi điều gì đó đã xảy ra với nó. Vì thế chúng phải nói cho biết ông còn sống hay không, bởi tiếng động đã được tạo nên.

44 Vậy Xa-chê đã nghe mọi tiếng ồn ở dưới đó. Vì thế khi ông đến đó, các cánh cổng đã chật kín, ở trên những bức tường cùng mọi chỗ khác. Ông chỉ là một người nhỏ bé, rốt cuộc ông nghĩ, "Làm sao ta có thể thấy Ngài? Sẽ có rất nhiều Thánh quá máu ở chung quanh Ngài, đến nỗi ta - ta thật không thể thấy Ngài được." Vì thế anh em biết, ông nói, "Ta biết một điều, ta không thể thấy Ngài ở đây, bởi vì vì ta quá nhỏ bé."

"Nhưng ta biết Ngài sẽ đi xuống nhà đối thủ của mình để dùng bữa trưa. Vậy ta không thấy Ngài, nếu Ngài là một Người tri thức, ắt Ngài sẽ đến tiệm ăn của ta. Nhưng Ngài đi tới nhà của Lavinski." Hoặc là, tôi hi vọng không có một Lavinski ở đây. "Thế thì, dù thế nào đi nữa, Ngài sẽ đi tới tiệm ăn của ông ta. Và thật ra thì ta phục vụ thức ăn tốt nhất, mà - mà tại sao một Người... và Rê-bê-ca là thành viên của Hội thánh Ngài, và rồi Ngài lại đi đến một nơi như thế?"

45 Thế đấy, ông nói, "Tôi biết một điều, ta sẽ đi xuống tại Đại lộ Ngợi khen băng qua Phố Vinh hiển. Ngài sẽ đi qua lối ấy." Đúng thế. "Ngay tại đây, dưới đường phố, tại Đại lộ Ngợi khen và Phố Vinh hiển giao nhau." Anh em có thể luôn luôn tìm thấy Ngài ở đó.

Vậy ông rời đám đông và chạy xuống đó, lúc bấy giờ ông nghĩ, chải chuốt lại và nói, "Vậy thì khi Ngài đến gần góc phố, ta sẽ nói cho Ngài biết, ta sẽ phê bình Ngài thẳng thắn. Ngài sẽ đi qua đường nầy, vậy ta sẽ — ta sẽ — ta sẽ... khi Ngài đến gần." Lúc ấy ông bắt đầu suy nghĩ, "Đám đông đó sẽ đi theo Ngài."

Họ luôn luôn thế. "Nơi nào có xác chết, thì những chim ưng sẽ nhóm tại đó." Không phải gà con, giống chim bị giới hạn bởi đất. Chim ưng trên trời sẽ nhóm họp với xác chết. Gà con là anh em họ với nó, anh em biết đấy, nó ở dưới chỗ những con chuột và mọi thứ khác có thể ăn nó. Nhưng chim ưng làm tổ nó ở trên cây, không ai có thể đến đó. Những vật ký sinh không thể quấy rầy chúng; Chúng bay quá cao. Động vật ăn thịt và bộ gặm nhấm sẽ không làm phiền chúng, nó là chim ưng. Chúng thích Thức ăn chim ưng. Đây là Thức ăn ấy.

46 Anh em biết, Đức Giê-hô-va là Chim Ưng, chính Ngài, và Ngài gọi chúng ta là những chim ưng con. Các Tiên tri của Ngài là những chim ưng, người thấy trước.

Chim ưng bay quá cao, không có chim nào khác có thể theo kịp nó. Nếu diều hâu cố gắng bay theo nó, diều hâu sẽ bị phân hủy. Đúng thế. Đó là vấn đề ngày hôm nay, rất nhiều người cố giả mạo. Điều đó chẳng bao lâu sẽ tìm thấy. Anh em hãy để nó nhấc lên cao một chút, bộ lông sẽ bay lên. Chúng sẽ lộ ra. Đúng. Chúng sẽ đáp xuống. Hãy nhớ, nó phải là một loại chim được cấu tạo đặc biệt. Con người có thể đi theo Lời nầy phải là được cấu tạo đặc biệt, được cấu tạo thuộc về Đức Chúa Trời, không phải là một thần học viện. Chúng ta thấy khi nó... cao hơn, nếu lông nó không ở trong, thì ích lợi gì

cho nó.

Còn điều khác nữa, khi nó bay lên đó, điều gì xảy ra nếu nó bay lên đó mà nó bị mù và không thể thấy gì cả? Đấy, nó phải có cặp mắt để thấy, để biết những gì nó đang làm khi bay lên ở đó. Những chim ưng của Đức Chúa Trời cũng vậy. Anh em càng lên cao, anh em càng có thể thấy xa hơn, trở về và tiên đoán những gì sắp sửa xảy ra. Anh em hiểu không? [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Tôi nghĩ anh em da màu ở phía sau đó có thể hiểu điều đó khá rõ sáng nay, đấy. Vậy thì để ý.

47 Vậy, chúng ta thấy rằng ông nói, "Nếu ta đứng ở đây, cùng nhóm người ồn ào đó, Ngài sẽ không hề nghe tiếng ta. Họ đang la lớn và hành động kỳ quặc, lời quở trách của mình đối với Ngài sẽ không hề có ý nghĩa gì." Điều đó tốt. Vì thế ông nói, 'Nhưng anh biết tôi sẽ làm gì không? Tôi sẽ nói cho anh biết điều tôi sẽ làm. Có một cây sung ở đây. Và ta sẽ trèo lên cây sung đó, khi Ngài đến gần, ta sẽ thấy Ngài. Rồi ta sẽ bước ra khỏi nhánh cây, và sẽ nói cho Ngài biết điều ta phải nói với Ngài. Ngài sẽ biết ta là Xa-chê, thuộc viên của giáo phái tốt đẹp nầy ở dưới đây. Ta sẽ nói cho Ngài biết ta thuộc về đâu và Thầy Tế lễ của ta nghĩ gì về Ngài." Ồ, điều đó có thể được lắm.

48 Ông nhìn quanh, và nghĩ, "Bây giờ, điều kế tiếp, nhánh cây thứ nhất thì gần như cao 10 bộ." Mà ông chỉ cao có 4 bộ, vậy làm thế nào ông định lên được 6 bộ tiếp theo? Thấy không? Vì thế ông tự hỏi làm thế nào có thể đến đó. Không có cách nào khác cho ông lên đó, mà ông phải lên cây nầy. Vậy ông nhìn quanh, và không có gì ngoài... Anh em biết, thùng rác chưa được đổ sáng nay, và thùng rác đang nằm ở góc phố. Ông nghĩ, "Nếu ta chỉ kiếm được thùng rác đó đến đây, rồi ta...Làm cho ta đủ cao để trèo lên trên đó và giữ lấy nhánh cây đầu tiên. Nhưng ta quyết định thấy Ngài. Ta sẽ thấy Ngài."

Anh em biết đấy, có cái gì đó về việc ấy, khi một người muốn thấy Chúa Jêsus, ông ta trải qua những điều thực tiễn nhất. Hiểu không? Nhưng, xem đấy, Đức Chúa Trời đang giải quyết với ông. Đó là gì? Những lời cầu nguyện của Rê-bê-ca đang được đáp lời, đấy.

49 Nào, ông đi qua đó. Người thâu gom rác chưa đến sáng hôm ấy, và cái thùng thì khá nặng, vì thế ông không thể nhấc nó lên nổi. Ông quá nhỏ con. Do đó ông đã cố gắng nhưng không thể làm được. Cách duy nhất ông có thể làm là giữ nó một tay và nhấc nó đi. Song ông đang mặc chiếc áo đẹp nhất.

Tuy nhiên có điều gì đó khi anh em muốn thấy Chúa Jêsus thật nhiều, anh em sẽ làm bất cứ điều gì. Anh em hiểu không? Anh em sẽ - sẽ thật sự làm bất cứ điều gì, nếu anh chị em thật ao ước muốn thấy Ngài. Vì thế ông đi ra nơi đó... Đấy, Sa-tan cũng sẽ cố giữ cho anh chị em đừng làm điều đó. Mọi việc, nó định... Nó sẽ đưa vào một chỗ nứt trong mọi lúc để ngăn cản anh chị em thấy Ngài. Nó sẽ làm cho mù mắt của anh chị em bằng bất cứ thứ gì có thể được. Nếu nếu anh chị em tin chắc, Đức Chúa Trời sẽ mở đường cho anh chị em. Ngài cũng đang đi ngang qua lối nầy sáng hôm nay. Đừng để Sa-tan đặt điều gì đó trên đường của anh chị em, thì giờ của anh chị em, "Tôi không có thì giờ và tôi phải làm điều nầy điều kia." Cứ ngồi xuống yên lặng một phút.

50 Cho nên ông ngồi xuống, gập mình xuống trong chiếc áo đẹp đó. Ông biết chắc sẽ làm hỏng cái áo đẹp đó lúc nầy. Ông giữ cái thùng đựng rác nầy. Gần như lúc ông giữ nó và bắt đầu mang nó đi thì những người thâu gom rác đến gần góc phố.

Hầu như đó là cách xảy ra ở đây với Xa-chê. Anh em nói mình sẽ không bao giờ đi vào một nhóm người Thánh giật gân nhưng anh em lại ở đây.

Thế đấy, ông ngồi đó, ông đứng đó với thùng đựng rác nầy, mặt ông đỏ au. Nào, người thâu gom rác nói, "Ồ, kìa, Xa-chê kìa, ông ấy là một — ông ấy là một... làm việc cho thành phố, máy nghiền rác." Thế đấy, mặc dù có điều gì đó về việc ấy, nếu anh chị em kiên quyết thấy Chúa Jêsus, anh chị em sẽ làm bất cứ điều gì. Ông cứ nắm giữ nó, mặt ông đỏ au, sưng phồng lên. Ông cứ nhấc thùng rác đi qua nơi đó, và đặt nó xuống. Ông nhìn quanh, họ đến gần góc phố.

51 Thế rồi ông đứng lên cái thùng, và trèo lên cây. Ồ, xin lỗi, tôi không nên nói thế. Trèo cây, anh em biết đấy, đó - đó là một... Bao nhiêu người biết "leo cây" là gì? Ồ, đúng đấy. Nói cách khác, ông leo lên cây đó.

Ông đi lên đó, và ông ở đấy, ngồi đó. Anh em nói về một người nhếch nhác! Rác rưởi ở trên khắp người ông, ông là một người bừa bộn ô uế.

Đôi khi Đức Chúa Trời để anh chị em trở nên giống như thế. A-men! Tôi đã nghe nói

về người nào đó ngày hôm nay, anh chị em biết cách mới của họ không? Tôi hi vọng điều đó không bao giờ có trong lãnh vực Ngũ Tuần chúng ta, mặc dầu tôi thấy nó đang lọt vào; Đi vào, bắt tay, "Tôi - tôi nhận Chúa Jêsus làm Đấng Cứu Rỗi tôi." Tôi thích thấy họ quì xuống ở tại Bàn thờ đó, chết lặng đi, đánh đập, kêu la và khóc sướt mướt. Và anh em biết, khi anh em... Chúng ta thường có một số ngựa, và khi chúng ta cho chúng ăn, thứ cỏ thật khá ngọt đó, mật ở trong đó làm cho chúng nhỏ nước dãi. Khi anh em đến khá gần xứ Canaan, anh em cũng sẽ nhỏ nước dãi một chút, để ăn Mật của xứ Canaan.

52 Do đó chúng ta thấy Xa-chê ở đây, trèo lên cây, đang chùi thùng rác bằng chiếc áo mới của mình... Ông không nghĩ mình sẽ làm thế. Cứ để người nào đó cầu nguyện cho anh chị em, anh chị em sẽ làm những việc lạ lùng. Và ông đang chùi thùng rác như thế; đầu gối và bàn tay bị trầy sướt hết, ông ngồi đó để lượm chúng ra. Ông nói, "Ồ, bây giờ, giá như mình không phải là một người nhếch nhác! Mình ngồi đây." Ông nói, 'Rê-bê-ca đã bảo mình gã đó là một Tiên tri. Vậy thì, mình sẽ đợi, mình sẽ ẩn núp." Cho nên ông ngồi xuống nơi 2 nhánh cây giao nhau, tạo nên một chỗ ngồi khá tốt.

Sau khi anh chị em hiểu điều đó khá đủ, và hiểu, Xa-chê nầy sáng nay, anh chị em cũng đang ngồi nơi 2 con đường gặp nhau, giữa anh chị em và Đức Chúa Trời. Thấy không? Khi anh chị em sẵn sàng đủ để xuất hiện ở đây sáng nay, ồ, những lời cầu nguyện của Rê-bê-ca gần như được đáp lời. Nhưng anh chị em đang ngồi nơi 2 con đường gặp nhau giờ nầy, đường lối của anh chị em và đường lối của Đức Chúa Trời.

53 Và ông ngồi đó, ông nghĩ, "Bà ấy nói, 'Ngài là một Tiên tri.' Tất cả những điều nầy, 'Ngài có thể hiểu những ý tưởng trong lòng con người, và tỏ lộ điều đó cho họ, nói cho họ biết họ có điều gì không ổn.' Và, ồ, việc nầy gần như, 'Hỡi Na-tha-na-ên, đến và bảo cho ông biết ông đã ngồi dưới cây ở ngoài đó.' Anh em biết, ta sẽ không có cơ hội. Ta sẽ ẩn núp ở trên cây nầy. Vậy ta cũng ở trên cây. Và ta không tin Ngài là một đấng Tiên tri. Ta thật sự không tin điều đó, vì Thầy Tế lễ của ta nói cho ta biết không có chuyện như các đấng Tiên tri. Chúng ta đã không có các đấng Tiên tri hàng trăm năm rồi."

54 Cho nên bây giờ, dĩ nhiên, anh chị em nhận biết tôi đang đưa ra một vở kịch ở đây để tạo nên một quan điểm.

Vậy ông kiếm tất cả những nhánh cây và kéo chúng che chung quanh người, tự ngụy trang thật tốt. Ông nghĩ, "Bây giờ, khi Ngài đến gần Đại lộ Ngợi khen, từ Đại lộ Ngợi khen đi qua Phố Vinh hiển. Vậy ngay ở góc phố đây, khi Ngài đi đến đường ấy, thì Ngài quay lại góc phố, ta sẽ vạch một chiếc lá lớn ở đây, để có thể nhìn thấy Ngài. Ta sẽ nhấc nó lên. Ngài sẽ không hề thấy ta ở trên đây. Rồi khi Ngài đi đến gần, và ta có thể nhìn Ngài rõ hơn, anh biết ta sẽ làm gì không? Ta sẽ kéo lui những nhánh cây, và sau khi Ngài đến gần đây, ta sẽ nói cho Ngài biết ý kiến của ta. Ta sẽ nói cho Ngài biết về điều đó." Vậy ông ngồi đó một lát.

55 Sau một lát ông nghe một tiếng ồn vang đến. Chúa Jêsus thường đến với những sự ồn ào. Ngài đến góc phố ở đây cũng vậy. Cho nên, điều trước tiên ông tìm thấy ở đây là gì? Một đám người đang nhóm nhau lại khắp đường phố. Ông nói, "Ta vui mừng được ngồi trên cây nầy, để ta sẽ không bị lẫn lộn với họ." Vậy ông ở trên cây, ngồi đó, ngụy trang che khắp người, để không ai nhận biết ông, người thâu gom rác sẽ không biết ông ở trên cây lúc ấy. Ông chỉ giở một chiếc lá lên và nhìn ra, rồi để nó xuống lại, những chiếc lá còn lại bao phủ khắp người ông. Cho nên ông giở chiếc lá lên, và đám đông đang nhóm lại ở góc phố.

Và anh chị em biết, tại đây Ông Jones xuất hiện với đứa trẻ đau ốm đó. Vì ông nghe nói điều đó — Thầy Tế lễ và Bác sĩ đã bàn về điều đó ngày nọ ngay trong tiệm ăn của ông, "Đứa bé sắp chết, bị sốt mà bác sĩ đã cố cắt cơn sốt ấy, nhưng không thể nào cắt được. Đứa trẻ đó phải không bao giờ được rời khỏi nhà đó. Nhưng ở đây, điều đó," người khách hàng của chính ông, "đã trở nên cuồng tín như thế đến nỗi họ đã mang đứa trẻ đó ra ngoài giữa gió lạnh lẽo tháng 3. Và tại đây họ đã quấn nó trong một cái mền, đứa bé gái đó khoảng 10 tuổi. Thật là cuồng tín! Khi ông ấy vào tiệm của ta lần nữa, dĩ nhiên đứa bé ấy sẽ chết; Ta sẽ nói cho ông ấy biết, ta sẽ phê bình ông ấy thẳng thừng."

56 Sau một lát, tiếng ồn càng lúc càng nhiều hơn, và tất cả họ chạy ra đường phố. Điều trước tiên đến ở góc Phố của Đại lộ Ngợi khen, tới góc Phố Vinh hiển, là một tay đánh cá to lớn tóc xoăn hói đầu, tên là Si-môn, nói, "Xin quí vị bước qua một bên." Có 11 người nữa đi theo sau ông, nói, "Xin quí vị vui lòng tránh qua một bên. Thầy chúng tôi đã có một buổi nhóm trọng đại tối hôm qua, và quyền phép từ Ngài mà ra, cùng những Khải tượng lớn đã xảy ra. Và sáng nay Ngài rất mệt, Ngài sẽ dùng bữa điểm tâm.

Xin quí vị vui lòng bước qua một bên."

Tại đây gia đình Jones bước ra với đứa bé. Người đánh cá to lớn và nhiều người nữa, nói, "Xin hãy lui bước." "Ồ, chúng tôi có đứa con ở đây thật sắp chết. Các Bác sĩ đã bó tay. Xin các ông vui lòng cho chúng tôi để đứa bé..."

"Rất tiếc. Hết thảy họ sẽ muốn làm thế, cho nên tôi - tôi thật sự không thể làm điều đó. Ông phải đứng qua một bên đó. Ngài đang đến ngay bây giờ. Mời ông vui lòng bước ra."

57 Vì thế tôi có thể thấy lúc đó, như người canh đêm nhỏ bé, từ trên tháp, Xa-chê ở trên cây nhìn xuống, và thấy Ông bà Jones quì gối trong đám đông đó, nói, "Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin đừng qua khỏi con. Ôi Đấng Cứu Rỗi của chúng con ôi, xin nghe tiếng kêu khóc hèn hạ của con. Lúc bao người được Ngài thăm viếng, xin đừng qua khỏi con."

Khi Ngài đi qua, Ngài dừng lại, và Phán, "Hỡi Jones, hãy mang đứa trẻ lại đây. Điều đó hầu như có sức thuyết phục.

Ngày hôm nay Ngài không hề thay đổi. Đừng lấy thẻ cầu nguyện. Đừng coi đó làm tấm gương. Hãy lấy đức tin, giống như người mù Ba-ti-mê đã ở cuối cửa thành khác khi Ngài đi ra. Cách nơi đó 200 thước tây, làm sao Ngài có thể nghe tiếng ông? Nhưng, "Ôi, Jêsus, Con vua Đa-vít," điều đó đã khiến Ngài dừng lại, chạm vào vạt áo Ngài. Ngài quay lại, Phán, "Hãy mang đứa trẻ đến đây." Thấy không?

Họ mang đứa bé qua đó. Ngài đặt tay trên đứa bé, Ngài chỉ làm thế thôi. Trong chốc lát, người cha mang nó đi, và đứa bé chạy xuống đường phố. Cơn sốt đã lìa khỏi nó.

Điều đó hầu như làm cho ông mềm lòng một chút. Ông nói, "Không biết Ngài có thể là Đấng Tiên tri không?" Nó hầu như làm cho ông tin.

Anh em biết, có những việc như vậy thuyết phục chúng ta, vì Ngài là Lời, (không phải "Ta là"), "ĐẤNG TA LÀ."

58 Khi Ngài đến dưới cây, ông nghĩ... Ồ, ông nhấc chiếc lá lên, nhìn xuống. Khi Ngài ở dưới cây, ông nghĩ, "Ngài có thể là Đấng Tiên tri không? Có thể lắm." Anh em biết đấy, anh em phải có đức tin. "Có thể là Ngài không?" Và khi Ngài đi qua dưới cây, đầu Ngài cúi xuống, bước đi trong cách ôn hòa của Ngài.

Có điều gì khác, khi anh chị em từng thấy Ngài, anh - anh chị em được biến đổi. Anh chị em không thể giống như trước nữa. Tôi đã nghe nói về Ngài, anh chị em đã nghe nói về Ngài; Nhưng khi tôi thấy Ngài, Lời Ngài, tôi - tôi chưa bao giờ có thể giống như vậy nữa. Có điều gì đó về Ngài, điều đó khác với người khác. Có điều gì đó về Ngài, khác hẳn với các Giám mục và Hồng y giáo chủ, Giáo hoàng, vân vân. Ngài, có điều gì đó về Ngài khác biệt.

59 Xa-chê đã được chạm đến. Lời cầu nguyện của Rê-bê-ca đã được đáp lời. Khi Ngài đi ngang qua dưới cây, ông nhủ thầm, "Ồ, ta sẽ xin lỗi Rê-bê-ca khi trở về. Ngài đang ở trên đường đến nhà Lavinski, được lắm. Nếu Ngài ăn ở tiệm ăn khác, thì được lắm với mình lúc nầy." Đấy, ông đã thấy Ngài.

Vì thế khi Ngài đến ngay dưới gốc cây Ngài dừng lại, ngước lên, Phán, "Hỡi Xa-chê, hãy xuống. Ta sẽ ở nhà ngươi dùng bữa tối hôm nay." Xem đấy, Ngài đã biết ông ở trên cây. Ngài đã biết ông là ai.

60 Thưa anh chị em, Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài đi qua lối nầy sáng nay. Ngài đi qua lối nầy qua thành phố, ở đây tuần nầy với chúng ta.

Anh chị em biết điều gì không? Nếu Tổng thống đến, Tổng thống Johnson đã đến Topeka, cờ được treo lên, đường phố ắt được trang hoàng, và ông hẳn được chào mừng trọng thể. Nhưng Chúa Jêsus có thể đến, với bất cứ ai muốn đến gặp Ngài. Anh chị em phải có nhóm cảnh sát hộ tống Tổng thống trong thành phố nầy, chúng ta có nhiều phòng khách dành cho ông. Thấy sự khác biệt không? Họ không muốn thấy Ngài.

Tôi hi vọng Xa-chê có ở đây sáng hôm nay. Khi Ngài đang đi qua lối nầy, đó là Ngài đang trò chuyện với anh chị em.

Ông đã xuống khỏi cây đó. Dĩ nhiên, những người chỉ trích nói, "Người nầy là một tội nhân."

Ông nói, "Lạy Chúa, nầy, nếu tôi có làm thiệt hại ai, bất kỳ việc gì, tôi sẽ đền gấp 100 lần [gấp 4]. Tôi sẽ trả lại. Và nếu tôi có lừa gạt ai, tôi sẵn sàng làm cho đúng lại. Tôi

- tôi sẵn sàng."

Chúng ta hãy cúi đầu.

61 Hỡi Xa-chê, anh có sẵn sàng sáng hôm nay không? Tại sao anh chị em không không leo xuống khỏi cây? Tại sao anh chị em không đến? Ngài đang đi qua lối nầy giờ đây, đi ngang qua lòng anh chị em, trò chuyện với anh chị em. Trong khi anh chị em cúi đầu cầu nguyện, có người nào ở đây muốn nói, "Anh Branham, thật ra tôi đã là người đã hoài nghi một chút" không? Hãy nhớ, Xa-chê chính là một người rất ngoan đạo. 'Tôi chỉ hoài nghi một chút, nhưng bây giờ tôi tin. Xin giúp cho sự không tin của con, Chúa ôi. Không phải với Anh Branham," bởi vì không người nào nhìn ngoài chính tôi và Đức Chúa Trời, "vì thế con sẽ giơ tay lên và nói, 'Xin đừng đi qua khỏi con, Ôi Đấng Cứu Rỗi nhân từ. Xin nghe tiếng kêu hèn hạ của con. Xin làm cho con trở nên một người tin thật, Chúa ôi. Hãy đến, đi về nhà với con ngày hôm nay và ở tại nhà của con.' 'Ngày hôm nay Ta phải ở nhà ngươi.'"

Xin mời anh chị em giơ tay lên, nói, 'Xin nhớ đến con, Chúa ôi.' Xin Chúa ban phước cho anh, cho chị, và cho anh. "Xin nhớ đến con, Chúa ôi. Xin về nhà con sáng nay. Con biết Ngài ở đây. Chúa biết lòng con. Ngài đang Phán với con giờ nầy. Chúa biết các sự việc con đã làm sai trật. Chúa biết cả việc con thuộc về Giáo hội Phúc âm Trọn Vẹn, tuy nhiên con sao nhãng, con đã không làm điều đó đúng đắn. Con đã sao nhãng buổi nhóm cầu nguyện. Con để mọi việc khác... Con đã làm những việc mà thật ra niềm tin của chúng - chúng con không tán thành."

62 "Con - con là một phụ nữ, và con biết con ăn mặc không đúng đắn. Con đã cắt tóc ngắn. Con đã tô vẽ mặt mày. Và con cho mình là một phụ nữ Phúc âm Trọn Vẹn. Xin thương xót con, Chúa ôi. Con - con muốn Chúa đi về nhà với con ngày hôm nay, và con - con sẽ là một tấm gương sống động về Đấng Christ từ giờ trở đi." Mời anh chị em thật sự cảm thấy sự Hiện diện của Chúa, hãy đưa tay lên và nói, "Xin cầu nguyện cho tôi." Xin Chúa ban phước cho anh, cho chị. Xin Chúa ban phước cho các chị. Vâng.

63 Kính lạy Cha Thiên Thượng, một số bà Xa-chê và các ông Xa-chê đã vạch chiếc lá nhìn ra. Họ đã nhận biết rằng Chúa Jêsus đã tìm thấy chỗ họ sống và nơi họ ở, đã bày tỏ cho họ biết mình sai trật. Nhiều, nhiều bàn tay ở đây đã giơ lên. Nguyện xin Cha đi về nhà với họ ngày hôm nay, Cha ôi, đi tới nhà họ, sống trong lòng họ. Nguyện xin họ không hề quên sáng hôm nay. Tuy nhiên, trong... những điều lố bịch mà con... và cố gắng để tích lũy một - một cảm giác khôi hài giữa đám đông nhiều thành phần. Giờ đây trong giây phút nầy khi ý nghĩa đích thực đã hiện rõ, đó là cách duy nhất để làm cho nhiều người nhận biết điều gì đang đứng với chúng con ở đây sáng nay, Lời đã tỏ lộ trong thành phố chúng con, ở giữa chúng con, Chính Chúa Jêsus, Lời đã trở nên xác thịt, đang hoạt động chính Ngài qua con người xác thịt. Ôi Chúa ơi, nguyện xin những bạn bè yêu dấu của chúng con thấy điều nầy và được mang đến gần Chúa hơn.

Xin hãy đi về nhà với họ, con cầu xin lần nữa, Cha ôi, với mỗi Xa-chê và mỗi người nữ, mỗi Rê-bê-ca. Nguyện xin bà ấy biết lời cầu nguyện của mình đã được nhậm. Chúng con giao phó họ cho Cha giờ nầy. Nguyện xin họ không có chút do dự nào, tin nhận Chúa vào trong lòng, như người Hê-bơ-rơ nầy đã làm sáng hôm đó, dù họ đã sai trật. "Vì người nầy cũng là con của Áp-ra-ham." Vậy xin Chúa sẵn lòng đi về nhà với chúng con, Cha ôi. Chúng con nguyện xin Ngài sẽ không bao giờ lìa khỏi con. Xin hãy đi với chúng con, từ buổi điểm tâm, khi chúng con ngồi ở đây sáng hôm nay; Và nhìn qua bàn khác, vui mừng, cảm thấy vừa lòng, bắt tay nhau, và trong tình yêu thương với nhau, như chỉ có những Cơ-đốc-nhân có thể có được.

64 Con nghĩ con - con có thể không bao giờ được ở đây lần nữa. Con - con có lẽ không bao giờ nhóm lại với nhóm nầy lần nữa như thế nầy, tại buổi điểm tâm khác. Nhưng Cha ôi, con tin chắc, nếu họ thật sự để Ngài đi về nhà với họ ngày hôm nay, và ở với họ, con sẽ gặp họ tại Bữa Tiệc, khi trận chiến đã thắng và bàn tiệc vĩ đại được trải ra từ bên nầy qua phía bên kia bầu trời, và chúng con ngồi nhìn qua.

Con biết sáng hôm nay có quí vị Mục sư Truyền đạo đang ngồi ở đây, tóc bạc, đã rao giảng khi con còn trẻ. Con nghĩ họ chỉ cắt đi những gốc rạ cản trở trên đường, và làm cho nó bằng phẳng vì những sự ban cho nầy mà họ đã nói tiên tri sẽ đến. Chúa ôi, xin ban phước cho họ, ban phước hết thảy họ. Xin ban phước cho những người phụ nữ tốt đẹp nầy đã hi sinh để chồng họ rao giảng, và những sự dâng hiến mà hết thảy những Cơ-đốc-nhân thật đã dâng. Xin ở cùng họ, Cha ôi.

65 Chúng con ngồi ở đó tối hôm ấy, nhìn sang bàn bên kia với nhau, và có lẽ không

bao giờ gặp lại nhau từ sáng nay, cho đến lúc ấy. Nhưng, không nghi ngờ gì, những giọt nước mắt cũng sẽ lăn dài trên má chúng con vì vui mừng, khi con đến được bàn phía bên kia và bắt tay họ. Rồi chúng con sẽ thấy Ngài xuất hiện. Chúng con sẽ rất vui mừng xuống khỏi cây, có lẽ là một cây giáo điều, một cây giáo điều giáo phái, hay điều gì đó, thật sự ra khỏi tính ích kỷ của chúng con, ra khỏi những đường lối ngu dại của chúng con, hay những sự thiếu suy nghĩ của chúng con về Ngài; Đem chúng con ra khỏi sự đui mù của chúng con, vào trong Ánh Sáng. Chúng con sẽ vui mừng về điều đó khi chúng con thấy Cha bước ra, trong tất cả chiếc áo Vương giả của Cha, bước xuống dọc theo Bàn tiệc, và lấy bàn tay quí báu của Cha lau khô những giọt lệ khỏi mắt chúng con, Phán, "Đừng khóc. Mọi sự đã chấm dứt. Hãy vào trong sự vui mừng của Chúa, đã sửa soạn cho ngươi từ khi sáng thế." Cho đến lúc ấy, Cha ôi, xin ở với chúng con, đi về nhà với chúng con và ở lại với chúng con, cho đến giờ đó. Chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men!

66 [Một chị em nói tiếng lạ. Băng trống. - Bt]

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Vì Ngài yêu tôi trước...

Khi tôi đi lên cây, Ngài vẫn yêu tôi. "Và..." Hãy nhìn xem Ngài đã đi lên cây gì vì tôi, Cây Thập tự, một cây bị khinh thường.

Trên cây thập tự Gô-gô-tha.

Hãy nhìn xem Ngài đã đi lên cây gì, để mang anh chị em xuống cây của mình...

Vậy thì, anh chị em không thể yêu Ngài mà không yêu thương nhau. "Tôi..." Bây giờ, đến ngay bàn, và nói, "Xin Chúa ban phước cho anh, người lữ hành," chỉ đi qua tới người nào đó.

Vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc tôi

Trên cây thập tự Gô-gô-tha.

Anh chị em há chẳng yêu Ngài vì Ngài đã đi đến Cây đó vì anh chị em, để mang anh chị em xuống khỏi cây của mình chăng? Anh chị em há chẳng để Ngài về nhà với mình sáng nay sao? Bao nhiêu người muốn nhận Ngài? Hãy đưa tay lên. [Hội chúng nói, "A-men!" - Bt] Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

67 Thưa các thương gia, tôi muốn nói với anh em một lát trước khi ra về.

Vậy nếu anh em không phải là Cơ-đốc-nhân, nếu anh em không cộng tác; anh em Cơ-đốc, thưa anh chị em, nếu anh chị em tin nhận Đấng Christ khi giơ tay lên, hãy đi đến với những Mục sư ở đây, nói cho họ biết điều mình đã làm. Họ sẽ tiếp nhận anh chị em. Người nào đó hay Mục sư nào đó viết một bức thư về điều nầy, cho một cậu thanh niên ở đây, anh em da màu nầy. Đó là Ân điển tối hôm qua, người thanh niên ấy đang ngồi đấy theo dõi và anh ta tin điều đó. Thấy không? Hiểu thế không? Cách mà chàng trai ấy, cách mà Thánh Linh vận hành. Billy, vợ tôi và những người ấy nói cho tôi biết về điều đó, sau khi chúng tôi về nhà. Quay chung quanh khi anh ấy ở trên góc nầy, quay chung quanh ở đây và tìm thấy người ấy, đấy, để mang anh ta về Nhà. Uy Quyền tối cao! Anh chị em hãy nhận lấy Ngài ở với mình. Hãy đi lên gia nhập với nhóm người nào đó mà anh chị em có thể thông công với họ, giảng Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Hãy ở lại với Lời đó, bất chấp điều gì, đấy. Đúng thế.

Thưa anh em Thương gia, anh em biết điều gì đã xảy ra với Xa-chê không? Ông đã trở thành một thành viên của Những Thương Gia Tin Lành Trọn Vẹn của thành Giê-ri-cô. Đúng thế. Hội chúng ở dưới đó, ông thuộc về Hội ấy. Nghe dường như vội vàng, nhưng có thật như thế. Tôi tin chắc Chúa Jêsus sẽ không thành lập bất cứ điều gì khác ngoài Hội Tin Lành Trọn Vẹn, và Xa-chê thích hợp với Ngài. Vì thế bây giờ, hỡi Xa-chê, anh em hãy làm giống như vậy.

Cho đến khi chúng ta gặp anh chị em tối nay, xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi sẽ quay lại hầu việc ở đây với Mục sư.

www.messagehub.info

Giảng bởi

William Marrion Branham

"...trong những ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ bảy cho nghe Tiếng mình..." (Khải 10:7)